

HET ONVERVALSTE ECHTE SUPERDELUXE BLITSE VERHAAL OVER RADIO BENELUX .

Zeezenders zijn behalve het feit dat ze erg geliefd zijn, ook reuze commercieel. Om het onverbloemd te zeggen. 'Een zeezender is inderdaad een drijvende muzikale goudmijn !'.

Een boetiekeigenaar uit het kleine Adegem, beter bekend als Adriaan Van Landschoot was de Belgische pionier. En eigenlijk de enige eigenaar van een vrij (lees maar commercieel) radio-station bij wie het PRINCIPE 'vrije radio' boven het aangename ervan stond.

Adriaan pakte uit met radio Atlantis en het werd een daverend succes. Maar succes is aantrekkelijk en bovendien aanstekelijk om het ook es te proberen. We kregen een tweede klant in de radiostrijd.

Sylvain Tack (een miljonair wafelbakker, muziekluitgever, eigenaar van een platenmaatschappij en aandeelhouder hier en daar) dacht er niet lang over en pakte enkele maanden later uit met de zéér succesvolle radio Mi Amigo Internationaal.

En het lijntje werd doorgetrokken. De Belgische wetgeving bleef laks, er werden miljoenen verdiend (vooral Belgische firma's waren in hun schik, omdat ze hun zwarte geld konden weg werken met reclame-spots), het zaakje rolde dus uitstekend.

Een andere miljonair, met een even goede all round neus voor business kwam op de scene. De heer Vermeer. Beter gekend als eigenaar van 'Het Hof van Westerlo'. De plannen waren er, de organisatie kon beginnen. Erik Marrijse (die eerst een deal had met radio Atlantis), werd aangetrokken als directeur van het project 'Benelux'. De zaken liepen vlot. Sponsors werden aangetrokken. DeeJay's. Waaronder de gekende Bart Vande Laar. Luc Van Kapellen en Victor Van Rijn werden bij Atlantis weggekaapt. En er werd al publiciteit gevoerd in verschillende dagbladen rond het feit dat het zagnduo 'Marc en François Vermeer' door radio Benelux zou geplugd worden. Alles liep gesmeerd.

En met het zendschip zou alles ook wel loslopen. De oplossing lag voor handen. 'Abbie Nathan' de Joodse vredespiraats, die enkele maanden in de Middellandse zee vredesboodschappen voor Palestijnen en Joden had uitgezonden, was in grote geldmoeilijkheden geraakt en ging z'n schip verkopen. Het lag immers al zes maand lang te roesten in de haven van Marseille. De groep 'Benelux' nam een optie op het schip en er werd een officiële uitzenddatum bepaald (1 juni 1974). Alles leek veil voor de komst van een derde Belgisch commercieel station.

Totdat enkele dagen voor het schip naar z'n ankerplaats tussen Knokke en Vlissingen zou getrokken worden, Abbie Nathan liet weten, dat hij z'n schip toch maar niet ging verkopen. We schrijven 21 juni 1974.

De eigenaar had immers nieuwe (betere ?) gegadigden gevonden in een rijke familie uit Marseille, die de Jood 1.150.000 Bfr. aanbood om z'n vredesuitzendingen te hervatten.

Daar niemand van de Belgische sponsors officieel bij de affaire wenste betrokken te zijn, kon er moeilijk klacht neergelegd worden.

De Franse autoriteiten waren in eerste instantie niet zo happy om het schip de haven te laten uitvaren (omdat er nog bepaalde sommen moesten betaald worden), maar ook dit werd vlug geregeld.

Het Peace Ship dat ooit als Radio Benelux op de 210m ging uitzenden, ligt terug in de Middellandse zee. En wij, wij zijn weer een piratenkwakkel rijker...